

Назарій САВИЦЬКИЙ

*Здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
Тернопіль, Україна
savyna338@elr.tnpu.edu.ua*

ЦІННІСНИЙ АСПЕКТ ЗЕМЕЛЬНИХ ТЕРИТОРІЙ У ЖИТТІ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ

Земельні ресурси здавна привертали увагу людей. Тривалий період їх одухотворювали. Населення здавна вирощувало продукти харчування, тому землю шанували, їй поклонялися. Її властивості передбачали можливість краще жити, а тому усі народи створювали міфи та легенди, в основі яких були богині родючості, землеробства.

Давні греки називали таку богиню Гея, а римляни – Терра Матер, Уберита. Також різні варіації зустрічаємо у слов'ян. Наші предки дохристиянської доби вважали богинею родючості Мокош. Із Хрещенням Русі її замінила Параскева П'ятниця. Поряд із Землею, завжди згадували Сонце, Воду, Вогонь та інші природні стихійні явища, які впливали на якість проживання.

Землю не лише боготворили, шанували й оспівували. Впродовж багатьох років території відвойовували. На теренах України впродовж століть точаться війни. І сьогодні ми проживаємо нелегкий період, коли землю перестали одухотворювати, але битви за її цілісність продовжують точитися. Оскільки цінність землі в житті людей ніколи не зникала, а лише видозмінювалася, то вважаємо нашу наукову розвідку **актуальною**.

Мета: спробувати відобразити цінність землі у житті сучасної людини.

Як зазначає науковець Леонід Новаковський: «Україна посідає 43 місце серед країн світу за своїм земельно ресурсним потенціалом. Цей потенціал характеризується високим біопродуктивним різноманіттям, в якому значна питома вага чорноземних ґрунтів створює сприятливі умови для розвитку продуктивного землеробства. В Україні, зокрема, сконцентровано 8,7% світових запасів чорноземів» [3].

Український чорнозем є цінним ресурсом держави. На території нашої держави вирощують зернові культури, значну площу займають баштани та виноградники. Упродовж Другої світової війни ґрунт вантажили на потяги та вивозили нацисти. Ці прецеденти повторили росіяни, упродовж Російсько-української війни. Проте, цінність земельних територій України не лише у вирощенні культур.

Наші території багаті і на корисні копалини. Дослідники Паранько І. С. та Ярков С. В. видали посібник, у якому детально наведено відомості про основні види рудних та нерудних твердих корисних копалин. Також науковці повідомили шляхи використання їх в народному господарстві, продемонстрували приуроченість родовищ до певних геоструктурних елементів земної кори, їх географічне розташування, зазначені запаси та прогнозні ресурси [4].

Ознайомившись із посібником, припускаємо, що ці природні ресурси могли слугувати однією із причин початку Російсько-української війни.

Також важливого змісту набуває історична та культурна пам'ять територій. В Україні проводяться археологічні розкопки, у яких знаходять важливі артефакти, які свідчать про різні аспекти життя наших предків.

Про специфіку археологічних досліджень зауважує науковець А. Москаленко: «В археології значення має не тільки те, що лежить в землі, а й те, як воно лежить. У куль-турному шарі речові джерела перебувають у певному положенні, тобто в певному контексті. У сукупності в положенні *in situ* артефакти дають іншу історичну інформацію, яку не зможе надати кожен окремо взятий артефакт, «вирваний із контексту». По-друге, речові джерела зовсім по-іншому передають інформацію. Одна річ – опис предмета, інша – сам предмет; одна річ – опис події, інша – матеріальні сліди цієї події і т. п.» [2].

Отже, інформація, яку зберігає земля є надзвичайно важливою і для розуміння нашої ідентичності, самотності та цілісності.

Безумовно на сьогоднішньому етапі Незалежності України маємо зазначити, що описані аспекти не висвітлюють у повному обсязі цінності земельних територій для держави. Проте, вони займають значний вплив для збереження суверенності та самостійності держави, а також її розвитку та покращення рівня життя для населення.

У Статті 1. Земельного кодексу України зазначено: «1. Земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. 2. Право власності на землю гарантується. 3. Використання власності на землю не може завдавати шкоди правам і свободам громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі.» [1] Тому громадяни мають не лише цінувати можливість користуватися основним національним багатством, а й відчувати відповідальність за всі дії, використовуючи земельні ресурси.

ЛІТЕРАТУРА

1. Земельний кодекс України. Стаття 1. URL: https://ips.ligazakon.net/document/T012768?an=590084&ed=2021_04_28 (дата звернення 07.05.2024р.)
2. Москаленко, А. (2021). Культурні відклади новітнього часу в контексті археологічних досліджень: стратиграфічний «баласт» чи історична цінність. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Музеєзнавство і пам'яткознавство*, 4(1-2), 38–47. <https://doi.org/10.31866/2617-7943.4.1-2.2021.249033>
3. Новаковський, Л. (2013). Сучасні проблеми регулювання земельних відносин в Україні. *Землевпорядний вісник*, (6), 2-6.
4. Паранько І., Ярков. С. Корисні копалини України : навч. Посібник. Кривий Ріг : Видавничий дім, 2011. 364 с.

Іван УРМАНЕЦЬ

*Здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
Тернопіль, Україна
iurmanets@gmail.com*

ЦІННОСТІ УКРАЇНСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА ПІД ЧАС РОСІЙСЬКОГО ВТОРГНЕННЯ. ЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

В умовах повномасштабного вторгнення Росії в Україну змінилися підходи до журналістської роботи в країні. Збройна агресія змусила українських журналістів адаптуватися до нових умов і змінювати стратегії висвітлення подій.

З одного боку, вони продовжують виконувати свою місію – інформувати громадськість про події в країні та світі, забезпечуючи доступ до об'єктивної та правдивої інформації. З іншого боку, вони стикаються з новими викликами, пов'язаними з безпекою, етикою та збалансованістю висвітлення воєнних подій. Наприклад, важливо дотримуватися етичних принципів у висвітленні воєнних дій, щоб уникнути сприйняття пропагандистських або однобічних матеріалів.

Українські журналісти, безумовно, відіграють ключову роль у забезпеченні інформаційної свободи та формуванні об'єктивного уявлення про ситуацію в країні та за її межами, дотримуючись при цьому високих стандартів етики та професійних зобов'язань.

В українському журналістикознавстві існує низка праць присвячених вивченню професійної етики. Зокрема, етичні норми досліджували В. Іванов, Т. Приступенко, О. Кузнецова, Я. Ширченко, Г. Миролубенко,